

La Caputxeta Vermella

Descripción

Una vegada hi havia una nena molt estimada per la seva família que vivia en un petit poble al costat del bosc. A la nena li deien la Caputxeta Vermella perquè sempre portava una caputxa vermella que li havia fet la seva àvia.

Un dia, la mare de la Caputxeta Vermella li va demanar que portés unes galetes i un pot de mel a la seva àvia, que vivia a l'altra banda del bosc i estava una mica malalta. La mare li va advertir que no es desviés del camí i que anés directament a casa de l'àvia.

La Caputxeta Vermella va agafar el cistell amb les galetes i la mel i va començar el seu camí pel bosc. Però mentre caminava, es va trobar amb un llop astut. El llop li va preguntar cap a on anava, i la Caputxeta Vermella, sense saber que era perillós parlar amb estranys, li va explicar que anava a casa de la seva àvia.

El llop, que era molt traïdor, va tenir una idea malvada. Va córrer cap a casa de l'àvia i, quan va arribar, va enganyar-la per entrar i la va tancar a l'armari. Després es va disfressar amb la roba de l'àvia i es va ficar al llit, esperant la Caputxeta Vermella.

Quan la Caputxeta Vermella va arribar, va trobar que la seva àvia estava molt estranya. «Àvia, quins ulls més grans tens!» va dir la nena. «Són per veure't millor, nena meva», va respondre el llop disfressat. «I quines orelles més grans tens!», va exclamar la Caputxeta Vermella. «Són per escoltar-te millor», va dir el llop. «I quina boca tan gran tens!», va dir la Caputxeta Vermella cada cop més sorpresa. «És per menjar-te millor!», va cridar el llop saltant del llit.

Just en aquell moment, un caçador que passava pel bosc va sentir els crits de la Caputxeta Vermella i va córrer cap a la casa de l'àvia. Quan va veure el que estava passant, va lluitar amb el llop i va aconseguir alliberar la Caputxeta Vermella i la seva àvia, que estava sana i estalvia a l'armari.

Després d'aquesta aventura, la Caputxeta Vermella va aprendre a no confiar en estranys i a seguir sempre els consells de la seva mare. També va estar molt agraïda al caçador que li va salvar la vida.

La Caputxeta Vermella, la seva àvia i el caçador van menjar junts les galetes i la mel que havia portat la Caputxeta. Van parlar sobre la importància de ser prudents i van celebrar haver-se salvat del perill.

I així acaba la història de la Caputxeta Vermella, un conte que ens recorda la importància d'escoltar els consells dels nostres pares i de ser cautelosos amb els desconeguts. La Caputxeta Vermella va aprendre una valuosa lliçó i mai més va oblidar la importància de ser prudent.